

Modum menighetsblad

NR. 2 · 1996 65. ÅRGANG

Jesus og barna. Maleri fra 1694. Tanum kirke, Vestfold.

Barn og foreldre og det 4. bud

Hedrer barna sine foreldre lenger? Hedrer foreldrene sine barn?

Følg vår lille runde om det 4. bud i Modum.

Modum prestegjeld

KONTOR

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist som regel man-fre 9-11.30
Tlf 32 78 79 00 (sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt 32 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17

Person søker 96 50 71 40
Kapellan Kjell Roger Isene
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Mobil tlf 94 32 65 35
Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Soknediakon Britt Dahl
Stadionveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 64

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid)
Ann Helen Eilertsen
Kvartsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETSRÅD

Heggen menighetsråd
formann Helga Faugstad Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus
Tlf 32 78 01 68

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:
John S. Andersen, Jenny N. Müller,
Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø,
Anne Britt Molund Schartau.
Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirnes og Sigrun Sørensen
Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr. 0803 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt...

Foreldre og barn og forsoning

I forrige nummer begynte vi å se på budene, og da tok vi like godt de tre første sammen. Denne gang har vi kommet til det 4. bud. Det kan minst fortjene et nummer aleine.

Det 4. bud? Et eller annet om å hedre far og mor. Hva nå det betyr. Så det kan gå deg godt, - «og du får være lenge i vannet», som en av mine badeglade yngre søstre trodde det het.

Også dette nummer er blitt litt fyldigere enn vanlig, når vi først har gått løs på temaet. Vi har en samtale med Tor Eika på Sjelesorginstituttet om hva det vil si å hedre, - og om forsoningens vei generasjonene imellom når det ikke er så greit. 6 år gamle Mirjam Stålsett Follesø har også sine klare meninger om forholdet foreldre-barn. Vår ungdomsredaksjon (Helge Øien) har snakket med fire ungdommer på Rosthaug om det 4. bud og deres forhold til opphavet. Vi har besøkt en samtalegruppe med voksne som stadig opplever seg som barn i relasjon til egne foreldre. På midtsidene har vi en samtale med tre generasjoner kvinner Leren/Fjeldsø. Og i Midt i hverdagen reflekterer Janos Piros over først å bli selvstendig som ungdom, og nå være far. Vi tror dette stoffet samlet sett kan gi dere mye til ettertanke.

Men vi har sjølsagt også med annet stoff. Vi står framfor påsken, og Arne Tord Sveinall snakker i Ord til ettertanke om påske som «forbigang», og betydningen av å ta med alle de vanskelige følelsene inn i troens rom. Bispevisitasen i Modum i begynnelsen av mars er ikke nytt lenger, men vi har tillatt oss å ta med en liten billedkavalkade. Diakonens innsettelse i februar, og en beskrivelse av hennes arbeidsområder er med. Modummenighetenes

misjonsprosjekt fortjener en omtale. Litt smånytt som vanlig. Samt de faste spalter Bibelordet og Diktspalten. Og så en ny side, hvor vi særlig vil fokusere på natur- og miljøstoff.

Det er få forhold i livet som blir så nærgående og berører oss så mye i alle generasjoner som foreldre-barn-forholdet. Og som derfor også er i behov av stadig oppgjør og forsoning. Vi nærmer oss samtidig påske nå. Kirkens gamle påskebudskap har noe å lære oss når det gjelder forsoningens smertefulle behov og forsoningens velsignede nødvendighet.

God påske!

berger

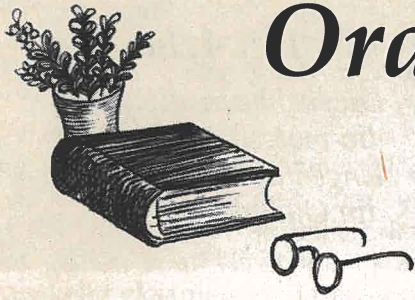
Nok en gang?

Også nå i nr. 2 ligger det en postgiro for betaling av det frivillige abonnement på menighetsbladet. Vi synes det er viktig at det er frivillig: Bladet bør få komme ut til alle husstander i Modum uansett. Og vi får mange gode tilbakemeldinger som viser at dette må være en riktig linje.

Vi lager et rimelig produkt. Hadde samtlige mottakere vært abonnenter, kunne vi greid oss med en årspris på 20 kr. pr. abonnent. Men når det er frivillig, viser all erfaring at det er vanskelig å få opp andelen av betalere.

I skrivende stund kan kasserer meddele at han har fått inn vel 60.000 kr. Dvs. fra 14 % av husstandene i Modum.

Vi trenger det dobbelte for å dekke våre utgifter. Derfor legger vi fortrøstningsfullt ved en girotalong også denne gang, som en påminning til dere 86 % som har forlagt den forrige, glemt det hele eller hva det nå var. Det er fortsatt mulig å betale.

Ord til ettertanke:

Arne Tord Sveinall,
Institutt for Sjelesorg,
Vikersund

«Forbigang» og følelsesliv

(Fritt etter 2. Mosebok 12)

Det må ha vært en spent stemning. Mange små hus, blod på dørbjelken og dørstolpene. „Påske (forbigang)“, straffen skulle gå forbi husene med påmalt blod. Siste natten før israelittene skulle få sin frihet tilbake. Oppbrettede kjortler, klar til å reise, usyret brød.

Hvordan hadde de det? Natten, bekymret, skrikene fra nabolaget. Noen må ha krøpet langt inn i en krok og sagt: „Går dette bra, går alle ting bra!“ Noen tvilende midt på gulvet. Blodet var da på plass på dørbjelken - men likevel. Tvilen malte blodet på tiltenkt plass, vantroen lot det være. Noen forventningsfullt begeistret ved utgangen. Endelig! Frihet, ut i sanden - og så hjem!

Menneskelivets allehånde følelser må ha vist seg frem denne siste natten: Angsten, depresjonen, tvilen, begeistringen, fortvilelsen og lengselen. Følelsene fikk plass. De fikk sikkert sitt uttrykk gjennom gamle ritualer.

Prinsipper og følelser. Troens rom med plass for mangfoldet, garantien malt på bjelken, følelsesfylte blikk skuler opp på rødfargen.

1996: Kristi blod malt på livets hus. Garantien og prinsippet i korsfestelsen, troens blikk griper det på ulikt vis. Livets mangfold finner også i dag sted i troens rom.

Tvilen midt på gulvet. Vil gjerne tro, men synes det er vanskelig. Blikket presses oppover.

Angsten i krokene, depresjonen på lur. Er jeg da en troende? Igjen følelsesfylte blikk som skuler opp på rødfargen. Korsets bjelke, nesten 2000 år tilbake i tid.

Eller begeistringen, meningen, tilhørigheten og freden. Joda, den også. Og vi synger klagesalmer, lovsanger og takkesalmer, stiller alle våre hvorforsspørsmål, freser og småbanner. Skuler igjen opp på bjelken. Er rødfargen der ennå? Joda!

Vi er i troens rom. Egentlig mye lettere å tenke på troen som et rom enn som et ord eller uttrykk. Det er mye lettere å bo i noe enn å måtte uttale, forklare og presisere.

Mitt beste sjelesørgeriske bilde, til trøst og oppmuntring for meg selv, til hjelp for et forpint sinn som strever med å plassere de vanskelige følelsene sammen med troslivet.

God påske - i troens rom!

Arne Tord Sveinall

Om forholdet foreldre-barn:

- Sann kjærlighet «fortjenes ikke»

- Vi bør forholde oss skikkelig til våre røtter, sier prest og familierapeut Tor Eika. Vi må ikke nødvendigvis akseptere våre foreldres liv og gjerning. Men vi kan godta dem, - som realiteter. Forsone oss med kjennsgjeringene.

Tor Eika har i en 10 års periode arbeidet som terapeut på Familieavdelingen på Modum Bad, og møtt mange familier med store slitasjer mellom foreldre og barn. Siden i fjor har han arbeidet på Sjelesorginstituttet. Vi treffer ham alene hjemme på Skinstadberget (barna er ute av redet nå, og Elena en tur i Oslo den dagen), en av disse seine vinterettermiddager med ennå lys vesthimmel. Det er mye himmel over Skinstadberget.

- Å hedre sin mor og far, hva betyr det egentlig?

- Et mer vanlig ord for oss er kanskje å ære. Det handler om å

respekttere. Her i det 4. bud er ansvaret lagt på barna. Men også foreldrene bærer et stort ansvar for å respekttere sine barn. Hvordan skal barn ellers lære respekt?

- I forrige nummer snakket vi med din nabo Notto Thelle her nede i Skinstadveien om Gud som den hellige, og så på de tre første bud. Etter Gud kommer tydeligvis foreldrene, nesten i Guds sted, og avkrever respekt i et eget bud. Er ikke det ganske gammeldags?

«Keiserens nye klær»

- Det har skjedd og skjer mye i vårt samfunn i forholdet mellom generasjonene. Men forandringer betyr alltid en risiko. Jeg synes det er bra at en del gamle strukturer faller. Men hva får vi i stedet? Den demokratisering vi ønsker, forutsetter mennesker som kan se, og stå for noe. Ellers blir livsinnholdet bare "brød og sirkus".

Det 4. bud

Du skal hedre din far og din mor, så du får leve lenge i det landet Herren din Gud gir deg.

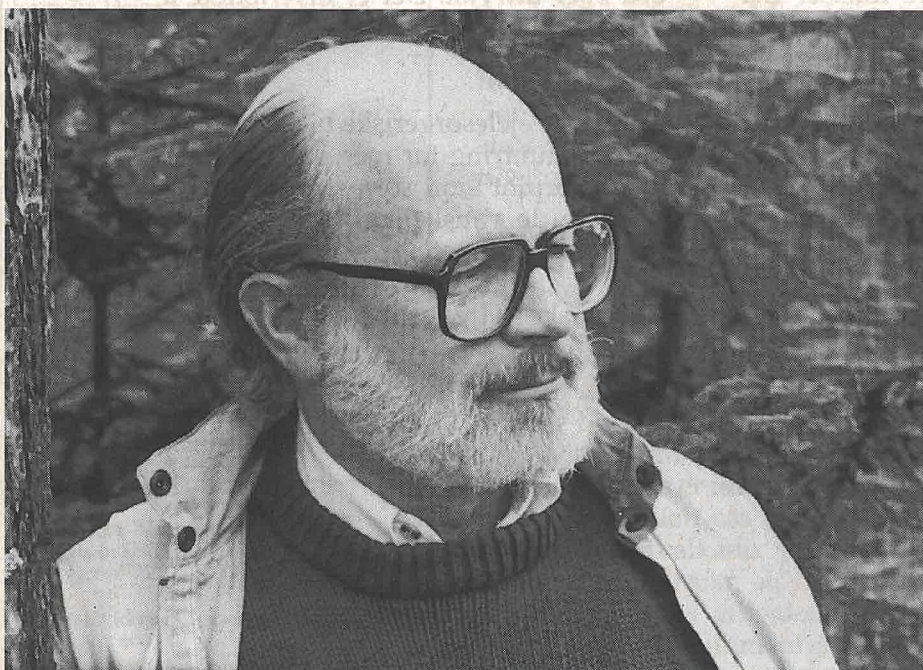
- Kan man egentlig respekttere noen som ikke fortjener respekt?

- Godt spørsmål. La oss heller si at vi bør forholde oss skikkelig til våre røtter. Vi må ikke nødvendigvis akseptere våre foreldres liv og gjerning. Det kan være vi må våge en konfrontasjon. Men vi trenger å akseptere realitetene, at de er våre foreldre - på godt og vondt - og forsone oss med realitetene. Aller helst bli forsonet med dem, hvis det er mulig. Nå har enkelte en tendens til å idyllisere foreldrene sine, - til det ugjenkjennelige. Men barna kjenner ofte en annen sannhet bak fasadene. Ingen kan være så nådeløst gode til å gjennomskue det løyerlige og fordekte som barn og unge. Vi husker jo alle eventyret om "keiserens nye klær".

- Barn har mindre respekt enn før, klager mange?

Være glad i når de tabber seg ut

- Men de har kanskje heller ikke så mange å hedre. Det er ikke alltid like lett å finn de "ære-verdige". Et viktig poeng med heder er at den ikke blir til i det foreldrene gjør. Den kan ikke forankres i prestasjoner, - slik det er ellers i samfunnet med fortjenestemedaljer o.l. Det viktigste i forholdet barn-foreldre skjer i møtet mellom dem. Der barna erfarer at foreldrene er, og er glad i dem som de er. Det dypeste i vår identitet handler ikke om å gjøre, men om å være. Slik som med sann kjærlighet, den "fortjenes" ikke. Tenk på hvor mye av vårt menneskelige liv som ikke kan beregnes eller måles på hvor nyttig eller imponerende det er. Barnet, den gamle,

den syke - alle har sin verdi i kraft av at de er mennesker. Dermed får også det funksjonsudyktige og utilstrekkelige verdi. I religion og familieliv handler det om å gi seg hen og å ta i mot. Om å være glad i de andre også når de tabber seg ut. Du har sikkert hørt historien om gutten som var oppe til en vanskelig eksamen, og faren som kom til skolen og stilte seg ubemerket ved bakdøra. Han ble spurt om dette, og svarte at hvis sønnen gjorde det bra, kom han ut hoveddøra. Men hvis det gikk galt, da trenger han meg her. Dette er på en måte bærebjelken i forholdet foreldre-barn.

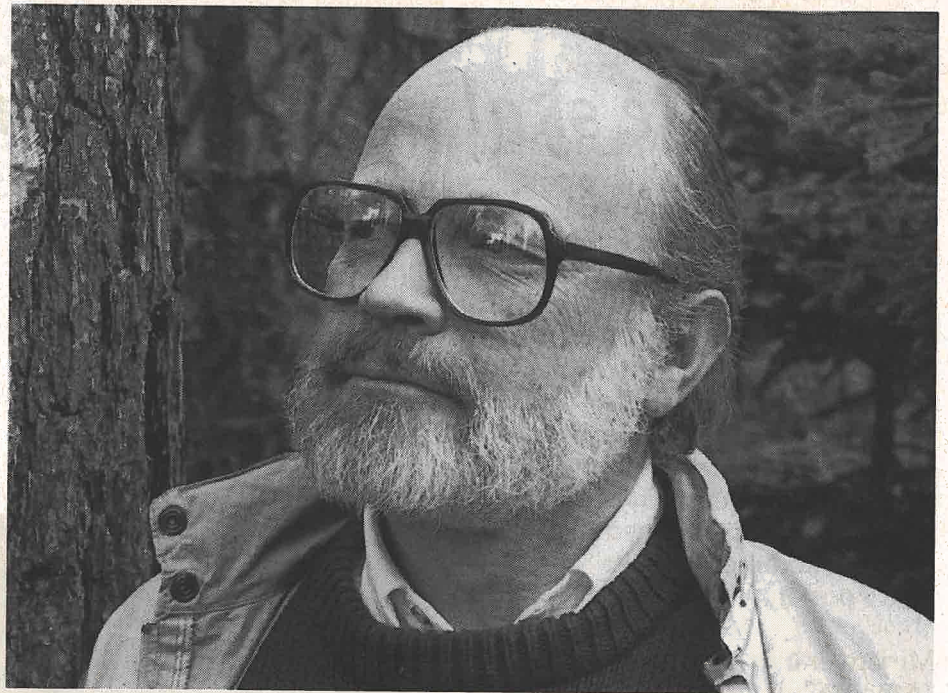
- Det er vel lettere å hedre foreldre som er modne, integrerte og seg sjøl på en god måte? Men i dag er det mange foreldre som mer framstår som forvokste tenåringer enn som voksne, ikke bare i klærne, men i hele væremåten.

En myndighet som ikke er makt

- Det er lettere å vokse opp som ungdom når en har noe å spenne fra på og være i opposisjon mot. Nå er det snart ingen normer mer, tabuene er borte. Det eneste som provoserer, er å bli satanist, og velte graver og sånt. Den motstand som trengs for egenutviklingen, fins snart ikke. Og da må uttrykksmidlene bli grovere, med økende vold, med house parties og ecstasy. Jeg må si jeg er bekymret. De kan stemme når de er 18, og de skal snart styre landet. Kanskje det bare er jeg som er blitt gammel?

- Men du vil ikke tilbake til det autoritære. Hvor vil du da?

- Til en myndighet som ikke er makt. Vi kan jo bruke Jesus som eksempel på et myndig menneske. Nå som vi nærmer oss påske, se bare på historien med Jesus, ribbet for menneskelig makt men med sterk myndighet, foran maktmennesket Pilatus. Som viste sin umyndighet fordi han ikke handlet etter overbevisning. Makten blir demaskert. Myndig-

het ligger i kvaliteter som redelighet og omsorg. Dette er en utfordring til å være foreldre, og barn, - ja til å være menneske i det hele tatt.

- Vi slutter aldri å være barn i forhold til foreldre. Også i godt voksenalder kan vel det 4. bud ha noe å si oss? Det er mange voksne som kunne ønsket seg et mer forsonet forhold til egne foreldre.

Forsoning er ikke godtaking

- Det er viktig å kunne se egne foreldre som mennesker, og ikke som myter. Og da må vi våge å se sant, og få ord på det vanskelige. Det er ikke alltid mulig eller lurt å ta det opp overfor dem. Men vi må ta fram våre egne erfaringer, og være sanne i dem. Det er mange som blir bærere av mye uforløst hat og bitterhet. Vi skal ikke "bære" våre foreldres synder. Da går vi til grunne.

- Vi har brukt ordet forsoning. Hva innebærer egentlig det?

- Først: forsoning må ikke blandes sammen med godtaking. Forsoning er ikke at mor og far har rett. Mange foreldre tviholder urimelig på sine barn, sågar misbru-

ker dem psykisk. Å hedre kan være å ta et oppgjør, og være ærlige i den prosessen.

- Men det er ikke alltid mulig å gjøre opp, - f.eks. i forhold til foreldre som er døde.

- Å tilgi forutsetter at noen kommer og ber om tilgivelse, dvs. at noen innser at de har gjort noe galt. Det er ofte ikke tilfelle. Men vi kan like fullt arbeide med å forsones oss med vårt eget liv, vår historie, - og våre foreldre. Vi kan arbeide med våre egne reaksjoner, så vi ikke havner som bitre ofre. Slik at vi kan bli fri til å se fremover.

- Det er mange som finner sitt livs næring i å være offer?

- Ja, og selv om vi har lidd, er det urimelig at vi skal la våre liv bli bestemt av andre, - av andres misgjerninger. Forsoning er den lange vei - både psykologisk og religiøst - gjennom denne bitterheten, til et nytt forhold. Hvor vi ikke godtar det de har gjort, men likevel kan la dem omfattes av vår godhet og kjærlighet. Det er nok det som dypest sett er å hedre.

Mirjam, 6 år:

- Foreldre skal være både snille og strenge

Mirjam Stålsett Follesø står og tripper spent utenfor Rustica, det lille skolehuset på Modum Bad. Mamma Gry og lillebror Bendik har fulgt henne og får være med inn. Mirjam er begeistret over å komme i Menighetsbladet. Til jul var det flere av vennene hennes som hadde dekorert det med flotte tegninger. Derfor følger Mirjam spent med når det kommer et nytt blad i posten.

Mirjam er 6 år.

- Men jeg blir snart 6 og et halvt, 27. april når snøen smelter, legger hun til.

Mirjam forteller at hun gleder seg til å begynne på skolen, men gruer seg til vanskelige lekser. Hun er likevel ivrig etter å få spørsmål om hovedsteder i Europa og fylker i Norge og tror først det er en spørrekonkurranse jeg har invitert henne til. Når jeg antyder at barna ikke lærer dette før 4. og 5. klasse i skolen og spør om hun har lyst til å hoppe over noen klasser, sier Mirjam bestemt: Nei, jeg vil begynne i 1. klasse, for der skal 5 andre fra barnehagen også begynne!

Mirjam begynner å tenke enda lengre framover.

- Jeg gleder meg til jeg blir 18 år. Da har mamma sagt at jeg kan kjøpe CD-spiller og video spiller. Men det er fryktelig lenge til, sukker hun.

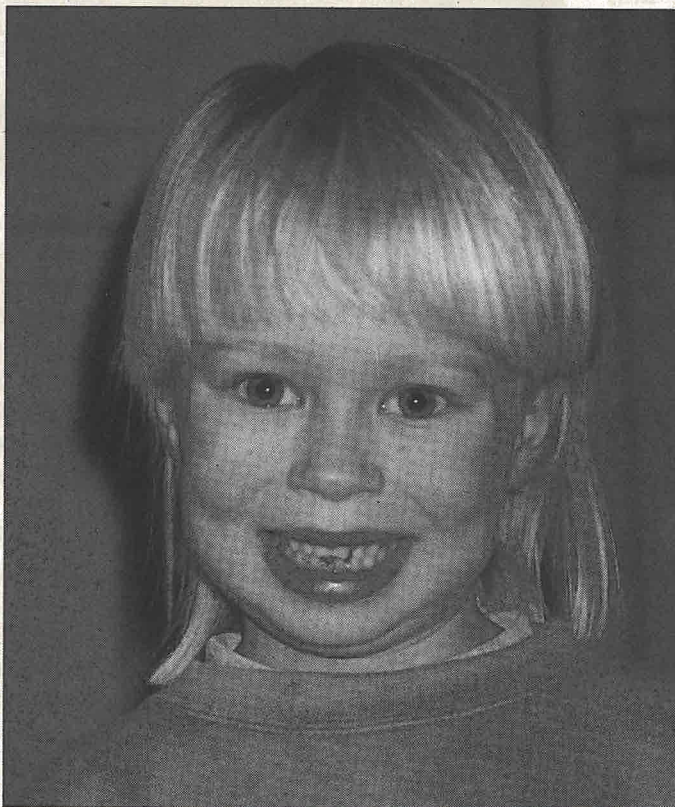
- Men jeg får låne Bendiks kassettpiller. Han fikk den da jeg fikk sykkel i høst. Jeg gleder meg til april, for da kan jeg begynne å sykle uten at mamma holder i meg.

- Hvordan syns du foreldre skal være mot barna sine?

- Jeg syns de skal være snille mot barna og gi straff når de trenger det.

Mamma Gry som ikke har hørt Mirjam bruke ordet straff før, spør etterpå hvor hun lærte det.

Mirjam kan fortelle at det var i gymsalen. Straffen for å ta kølla i været var å holde seg i ribbeveggen og hoppe opp og ned noen ganger!

Mirjam viser seg som en myndig liten frøken og prøver i samtalen som følger å oppdra mamma til å bli litt strengere, iallfall når hun må være det.

-I dag sa jeg at hun var en latsabb, for hun hører ikke hva jeg sier.

-Er du ofte ulydig hjemme?

-Ikke særlig, bare Bendik. Det er alltid han som begynner å slåss. Bendik som stadig har svinset rundt Mirjam, ser på henne med sine uskyldige blå øyne og er visst ikke helt enig.

- Hvordan kan vi være snille med hverandre i familien da?

- Pappa er snill med meg når han gir meg is etterat Bendik er sovna. Mirjam har stjerner i øynene.

-Noen ganger er jeg snill med pappa og hjelper ham å lage middag. Jeg og Bendik får også lov til å sitte på tilhengeren når pappa kjører traktor. Det er fint når pappa forteller eventyr og mamma leser i Donald for meg. Jeg pleier å lage vanskelige spørsmål til mamma som hun må gjette, og det er gøy! Alle barn burde være snille med foreldrene sine.

-Synes du at barna skal hjelpe til hjemme?

- Når barna er 6 eller 5 år kan de få lov å lage middag, lære å smøre maten selv, kle på seg selv... Men noen ganger orker jeg bare ikke og da må mamma eller pappa hjelpe meg. Men alle barn kan lære å skru på TV selv, smiler Mirjam.

- Så kan de hjelpe med noe som haster eller hente posten.

- Hender det at du er ulydig hjemme?

- Ikke særlig. Men når jeg er lei meg, liker jeg å være alene. Da er jeg på soverommet til mamma og pappa eller i kjelleren. Der har jeg ei hemmelig hytte jeg har bygd. Så tenker jeg på hva jeg skal finne på.

Mirjam får stjerner i øynene igjen: - Det beste jeg vet er når jeg får lov til å sitte på tilhengeren utenfor huset for å se på stjernene før jeg legger meg.

Det er snart tid for barne-TV og samtalen vår er slutt. Mirjam tar på seg kåpa og følger mor og Bendik ut i kulda. Den første stjerna viser seg alt på himmelen.

Jenny

Det 4. bud på Rosthaug:

- Mor og far minner meg på det en gang i blant

Som sagt er det det fjerde bud (du skal ære dine foreldre) det handler om denne gang. Menighetsbladets utsendte har vært ute i felten og snakket med noen ungdommer om dette budet, alle i samme situasjon. Elever ved Rosthaug videregående skole.

I en periode i livet da man gjerne skal løsrive seg fra sine foreldre, stå på egne ben og bli mer selvstendig, er det interessant å finne ut hva unge i dag tenker om dette budet. Det er kanskje ikke det de ofret flest tanker på. Hvis de i det hele tatt gjør det...

Vi spurte om de i det hele tatt har ofret en tanke på dette budet eller legger vekt på det. Om det har noen betydning i hverdagen. Om de føler de kan passe mer på, kanskje går over streken noen ganger i en eller annen uskyldig uoverenskomst med sine foreldre. Vi spurte også om foreldre i større grad burde ære sine barn. Hva med et med som lyder slik: "Du skal ære dine barn."

La oss høre:

David Müller, 17 år:

Jeg tenkte en del på dette budet da jeg var mindre og gjør det ennå. Det ligger liksom bak hele tiden. Jeg liker det, synes det har et slags løfte i seg, det å ære sine foreldre. Det er et ganske jordnært bud. Å ære sine foreldre er vel en ganske grei sak. Ikke noe hokus pokus. Jeg har tro på dette budet. Familien er viktig, der må

ting fungere, det sosiale er viktig. Derfor tror jeg også det er viktig med et godt forhold til foreldre. Selv føler jeg av og til at jeg ikke følger dette budet nok. Ikke at jeg snakker stygt til mine foreldre, men at jeg ikke hedrer de nok. Klart det også er viktig at foreldre hedrer sine barn. Men det må ikke sies så ofte. Det er lettere å glemme for barna.

Inger Marie Tandberg, 17 år:

Jeg har ikke noe spesielt forhold til dette budet, men synes det er ganske naturlig å tenke på dette budet, siden det er naturlig for meg å ære mine foreldre. Klart budet har noen betydning, men som sagt legger jeg ikke så stor vekt på det siden det faller naturlig. Føles ikke som noen "tvang", men skal som et av de 10 bud følges.

Elise Bjerkreim Børresen, 16 år:

Ofrer ikke mye tid til tenke på dette budet. Det er vel heller mor og far som minner meg på det en gang i blant, men spørsmålet er

Menighetsbladets
utsendte:
Helge Øien.

hvor mye det hjelper. Foreldre har mer kunnskap enn sine barn, derfor er det viktig at barna som skal gå egne veier lytter til sine foreldre, får høre deres erfaringer. Så slipper de å gjøre samme feil selv...

Etter min mening synes jeg ikke at jeg bør "passe mer på" når det gjelder dette budet. Som sagt, mor og far er mer påpasselige.

Du spør om foreldre bør ære sine barn i større grad. Jeg synes foreldre bør stole mer på sine barn. Har de gitt dem en oppdragelse de står inne for burde de ikke frykte at barna gjør mye galt. Jeg mener også at foreldre bør lytte mer til sine barn. Kan bli flinkere til det. Ikke at vi barn, eller la oss si unge, har rett hele tiden, men vi må bli hørt.

Anja Brekke, 17 år:

Av og til tenker jeg nok litt på dette budet. Men jeg synes også det er en naturlig ting å ære sine foreldre. Det vil si lytte til de, respektere de, støtte de. Så det er klart det har en betydning. Jeg føler jo at jeg en gang i blant er litt "mindre snill", særlig når jeg er sliten og trøtt, men sånt må man regne med.

Klart at også foreldre bør ære sine barn, det skal jo være en gjensidig kjærlighet. Ellers må jeg si at dette er ikke det budet jeg tar mest høytidelig, hvis man får lov å si det om et bud.

Helge Øien

Om det 4. bud:

- Barna skal ikke realisere våre drømmer

I vår iver etter å finne folk som vil uttale seg om det 4. bud blir vi mottatt i en voksegruppe/foreldregruppe hos kateketparet Kari og Arild Løvik

De er med i en samtalegruppe hvor de bl.a. leser og snakker om neste søndags prekentekst, og de er villige til å forlate dagsorden og konsentere seg om teksten: «Du skal hedre din far og din mor – så skal det gå deg vel og du skal få leve lenge i landet».

Arild er konfirmantlærer – og har også Luthers forklaring til budet: Det er: Du skal frykte og elske Gud så vi ikke forakter eller harmer våre foreldre eller andre Gud har satt over oss, men holder dem i ære, tjener og lyder dem, elsker og akter dem.

Alle i gruppa er både barn og foreldre og engasjementet er så høyt at selv om vi er to skrivere får vi ikke med oss alt, mye viktig stoff har nok her gått oss «hus forbi». Men Arilds forskrekkelse og undring over at det virkelig står «harme», at Luther sier vi ikke skal «harme våre foreldre» (han har en litt gammel oversettelse) bringer fram følgende opplysninger om Luther:

Han hadde en steinhard far, som var streng og sint. Luther sleit veldig med lydighet til foreldrene.

Faren ville han skulle bli jurist, og ble rasende på han da han valgte å bli prest og gå i kloster i stedet. Og Kari minner om at det forøvrig står i Bibelen at fedrene skal ikke egge sine barn ... Barn må få ta sine egne valg og standpunkt – ellers blir de aldri fri.

Ellers er gruppa mest opptatt av seg selv som barn, – hvordan de hedrer sine foreldre. Hvordan hedre sin 80 år gamle mor, som ikke klarer å slippe taket i sitt store livsverk – sønnen? Kunsten – målet: å leve med det i beste mening.

Også Pål André Grinderud ble nevnt. Han trekker seg tilbake nå – synes moren hans har fått gjennomgå nok. Virker som det er enighet i gruppa om at han faktisk har hedret sin mor gjennom sitt arbeid. Senteret Wanda er oppkalt etter henne, han har vist respekt for hva hun var og elsket og «tatt et oppgjør med henne» for hva hun gjorde mot ham i og med sitt alkoholmisbruk. – Vi kan også hedre våre foreldre ved å ta et oppgjør med dem! Det må ofte til om en har respekt både for seg selv og sine foresatte!

– Og hva tenker våre mange nye landsmenn om oss og det 4. bud i måten vi behandler våre eldre på? «Livet er ikke for amatører – til det er det altfor komplisert». – Dette siterte biskopen under sin visitas i Modum nylig. Og slik er det vel med det 4. bud også. Det er et stort ansvar å være foreldre – og legge forholdene til rette for at barna også skal kunne hedre dem. Det gjøres nok best ved at de elsker sine barn, viser dem respekt, interesse, rettferdighet og har tid for dem. Vi må også se våre barn som selvstendige og frie mennesker som må finne sin vei i livet, gjøre sine egne valg og få lære av sine egne feiltrinn. De er oss ikke betrodd for at vi skal kunne realisere oss selv og våre drømmer gjennom dem. Målet er ifølge en av Arilds bøker at de skal bli «gagnlige og sjølstendige menneske for heim og samfunn». Og så får vi prøve og feile alle sammen, – ta og gi ansvar ette beste evne og modning.

Ragnhild og Mari

Studiepermisjon for sokneprest Mamen

Sokneprest Mamen skal ha permisjon i en måned, fra pinse til Sankthans. Formålet med permisjonen er å arbeide med en bok om Heggen kirke til 800-årsjubileet.

Kapellan Isene blir fungerende sokneprest. Vikarer blir Otta Edv. Hansen i de to første ukene og Jan Egil Heier de to siste ukene.

Årsmøte

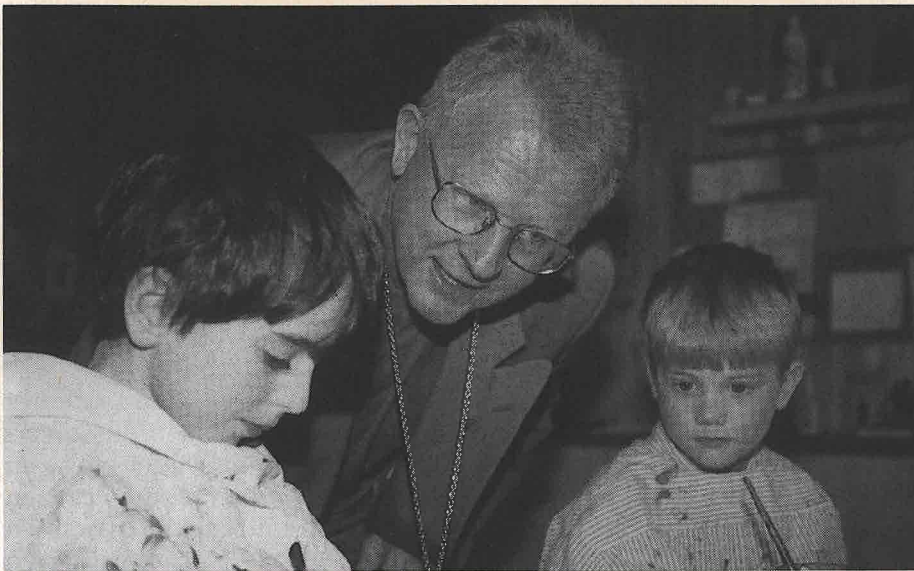
Heggen menighet holder sitt

årsmøte på Vaaraan etter gudstjenesten søndag 21. april.

Loppemarked 27. april 1996

Tradisjonen tro avholder Vikersund Menighetssenter sitt "årlige" Loppemarked lørdag 27. april 1996. Vi åpner loppemarked kl.09.30 og senere på dagen vil det bli auksjon på verdifulle gjenstander. Det blir kakelotteri av hjembakte kaker og salg av kaffe og vafler hele dagen.

Vi ønsker alle velkommen til en trivelig lørdag!

«Så fint dere har tegnet». Besøk i Gustadmoen barnehage.

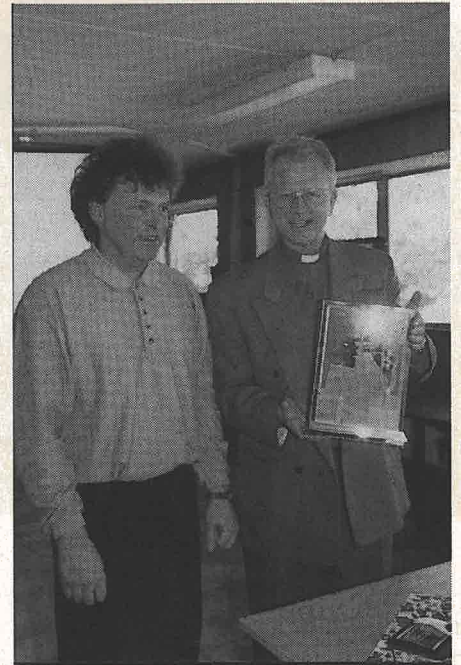
«Mange ressurspersoner og spennende mennesker».
Møte på Vaaraan med menighetsrådene

«Du snakker alltid med hendene,» kommenterte Britt Dahl til biskopen på Folkekirkekvelden i kulturhuset.

Fra bispevisitasen: - Livet er ikke for amatører

Bilder: Eli Bondlid Sund

Imponert biskop på
Modum Glassindustri, – med relieff
av Heggen kirke,
– Nils Henning Austad t.v.

«Livet er som å sette utfor
Vikersundbakken uten sikkerhetstil-
tak». En rørt biskop sammen med
styrer Kåre Roland på Finnerud gård.

Tre generasjoner om det 4. bud:

- Den dagen du setter barn til verden, blir framtiden annerledes

- Når dere sier «vi regner med at du har vett nok til å vurdere sjøl», da merker jeg at jeg føler et større ansvar for å vurdere rett.

Det er yngste generasjon, Bente Fjeldså, som leverer en liten refleksjon. Vi sitter i stua hos Karen Margrethe Leren sammen med henne, Sølvi og Bente Fjeldså, tre generasjoner. Vi skal snakke om det fjerde bud.

Ganske spennende å kunne samle tre generasjoner slik. Karen Margrethe Leren, selv utdannet lærer, er enke etter tidligere skole-sjef Einar Leren. Og lærer-genene må ha vært sterke: Begge døtrene, Sølvi og Tone, har lærerutdanning. Sølvi, som er lærer på Vikersund skole, er gift med Helge Jan, som er lærer på Søndre, og sammen har de døtrene Ellen og Bente. Bente er 17 år og går på Rosthaug.

- Jeg sier som Einar sa i konfirmasjonstalen din Sølvi: „det har vært mange gleder og få sorger“. Jeg må jo ha lov til å si at jeg er privilegert da, med gleder, i både barn og barnebarn.

Hedre din mor og din far..., her starter Karen Margrethe med å hedre barna.

K.M.: Ja og det er det jeg mener også, at det er veldig viktig å hedre sine barn! Med heder mener jeg respekt, og skal man lære seg å respektere er vel en forutsetning å bli respektert. Jeg har stor tro på eksempelets makt. Det å være foreldre forplikter, det er jo de som skal formidle hva det vil si å leve i dag; å være et helt menneske. Den dagen du setter barn til verden blir framtiden annerledes, det blir en ny tilværelse hvor barna bør være i sentrum. Man kan ikke på samme måte eksponere sine egne drømmer uten

videre, man har et ansvar. Noen har kanskje store ambisjoner som man ikke når, fordi familien krever sitt, og da kommer av og til forventningspresset på barna – at de skal nå det og det mål man selv ikke nådde. I dag er presset stort både i skole, idrett og lignende.

Sølvi griper ordet og mener presset har vært stort tidligere også, om enn på andre områder.

Vi spør Bente om hun har følt forventningspresset.

- Jeg har vel ikke følt så mye på det – det måtte være å være flink på skolen da, sier hun med et lite smil mot Sølvi som nikker gjenkjennende. Vi kommer fram til at med både foreldre og besteforeldre som er lærere må jo de forventningene være der.

S: Det er jo naturlig å ønske for barna at det skal gå dem bra.

«Det blir en ny tilværelse hvor barnet bør være i sentrum»

B: Ja, og jeg har jo valgt selv både i skole og idrett, så jeg føler vel ikke presset så stort akkurat. Nå som jeg nærmer meg 18 år er jeg jo også gammel nok til å vurdere selv. Jeg jobber litt i helgene, og dermed blir jeg mer økonomisk uavhengig.

- Skal man ha lov til å gjøre som man vil når man er 18 år da?

- Nå bor jeg hjemme og jeg skjønner jo bekymringene de kan ha, så det er viktig å ta hensyn. Men jeg

syns kanskje at grensa kan flyttes litt når jeg fyller 18.

- Hvis du fikk frie tøyler da?

- Jeg tror ikke jeg ville forandret så mye på livsførselen. Visse verdier blir vel innebygget ettersom man vokser opp. Når man er liten må man jo bli bestemt over, men nå føler jeg vel mer at jeg kan få gode råd hjemme, men at jeg må vurdere selv.

Vi sitter og kjenner at her har det vært mye gjensidig respekt og til-lit generasjonene imellom og stor frihet til egen utvikling.

- Hvordan var det å vokse opp den gang du var ung, Karen Margrethe?

«Min mormor måtte si I og Eder til sine foreldre»

K.M.: Min far døde da jeg var 3 år gammel og min mor da jeg var 17 år. Mor følte nok ansvaret stort og hun var ganske streng. Vi lærte respekt og høflighet og måtte lære hva man bør gjøre og ikke gjøre, og at det var avhengig av hva miljøet rundt oss syntes. Hvis vi ikke hørte etter, var onkel „riset bak speilet“. Mor var yrkeskvinne og vi hadde hushjelp hjemme. Avstanden til de voksne var større den gang og læreren var man iallfall ikke på fornavn med. Min mormor fortalte at hun måtte si I og Eder til sine foreldre.

S: Autoritetsfrykt er det mindre av i dag, og bra er jo det, men man bør vise respekt i dag også. Det å ha noen å se opp til, men ikke være redd for, er viktig i utviklingen. Det å lære seg å respektere grenser, og å ha faste rammer, er bra. At ungdommen prøver ut grenser er naturlig, men det er viktig å forklare hvorfor man i tilfellet bryr seg.

Bente skyter inn: - Når dere sier „Vi regner med at du har vett nok

til å vurdere sjøl ", merker jeg at jeg føler et større ansvar for å vurdere rett.

K.M.: Ja, og søsken oppdrar hverandre også. Førstemann får ofte strengere regler enn nestemann får.

S: Ja, sånn var det hjemme ihvertfall. Tone måtte kjempe mer for å få lov til ting enn det jeg måtte.

B: Jeg har ikke opplevd det sånn, som minst har jeg blitt regnet som liten mye lenger.

«Jeg kan få gode råd hjemme, men må vurdere selv»

Vi spør om det er noen tidsberegning for hvor lenge man skal hedre sin far og sin mor, og her er det enighet om at dette varer livet ut. De har ikke hatt de store motsetningene, så det vil ikke by på noe problem. Uansett bør man prøve å respektere sine foreldre som har handlet ut ifra evner og forutsetninger, og gjort så godt de kan. Ved senilitet bør man kunne minnes foreldrene slik de var, og respektere dem for det. Tidligere

var det familiens ansvar å ta seg av de gamle. Nå forventes det at det offentlige overtar mer ansvar, men det er knapphet på sykehjemsplasser.

K.M.: Vi som har betalt skatt i alle år bør jo kunne forvente en plass på sykehjem den dagen man måtte trenge det. Det har med ønske om trygghet og verdighet i alderdommen å gjøre. Jeg er jo så heldig som har barn og barnebarn rundt meg, og merker deres omsorg for meg, men det finnes mange ensomme eldre i samfunnet vårt.

«Tenk så flaut å ha en far som holdt på å sette fyr på hele skolen»

– I Luthers tolkning av det fjerde bud står det bl.a at vi ikke skal forakte eller såre våre foreldre eller andre som Gud har satt over oss. Det vil vel si at vi skal hedre lærere også.

S: Skolen har en viktig oppgave som oppdrager, og ofte er det store forventninger til hva skolen skal kunne ta seg av. Fjernsynet

formidler noen ganger holdninger som motarbeider det skolen prøver å lære elevene, så det er ofte vanskelig.

Når læreren også er ens far eller mor, hva da?

B: – Det har ikke vært noe problem for meg. Jeg hadde mamma som lærer, men tenkte ikke så mye over det. Det var så mange som hadde lærerforeldre i klassen. Og så spurte du meg om det var greit først, husker jeg.

S: – Jeg syntes kanskje det var mere flaut å være lærerbarn. Pappa var vel den som fant på mest „sprøtt“, og jeg ble flau. En episode jeg husker godt var på barneskolen. Pappa pleide å røyke pipe, og så hadde han ofte på seg en lang, blå arbeidsfrakk med dype lommer. En gang hadde han glemte å slukke pipa før han stappet den i lomma. Frakken hengte han fra seg i korridoren, og snart begynte det å brenne i den. Alle løp rundt og ropte „Det brenner i frakken til Leren!“ – Tenk så flaut å ha en far som holdt på å sette fyr på hele skolen!“

Mari og Ragnhild

Midt i hverdagen

Egentlig

Egentlig er jeg fremdeles et barn - selv om jeg snart fyller 37. Mine foreldre vil ikke helt gi slipp på at jeg er deres sønn. Heldigvis. De holdt ut med meg da jeg plutselig en dag oppfattet meg som voksen og selvstendig. Det var ikke måte på heller, hvor voksen jeg ble - sånn i sekstenårsalderen, omtrent. Så fortsatte det og jeg ble stadig mer voksen, særlig i egne øyne. Det var viktig å vise at man kunne klare seg mest mulig selv. Man skulle ikke være avhengig av noen.

Ordet avhengighet har lett for å gi negative assosiasjoner. Det høres ut som man ikke kan greie opp i sitt eget liv og må ha hjelp av andre for å få tingene til å gå. Selvsagt må man det. Den som lever i et sosialt fellesskap er faktisk avhengig av å passe inn sånn nogenlunde. Fellesskapet består jo av den enkelte deltakers bidrag. At det oppstår konflikter på grunn av ulikheter i utseende, væremåte og andre ting er knapt

til å unngå. Konfliktene er i seg selv ikke farlige, problemene er vel heller knyttet til hvordan vi forholder oss til dem.

Etterhvert som jeg ble stadig mer overbevist om min egen selvstendighet og uavhengighet, kom det også andre tanker seilende. Riktignok fortsatte jeg min ungdommelige og selvopptatte reise, men denne svært nødvendige selvopptattheten fikk med tiden et noe annet innhold. Som «eldre ungdom» rundt 30, var ønsket om uavhengighet byttet ut med behovet for tilhørighet. Det å finne sin plass, å være ønsket og det å selv ønske å være der, ble viktigere enn å greie seg selv. Egentlig tror jeg vel at det langt på vei er to sider av samme sak: Ved å bevise for meg selv og andre at jeg var både selvstendig og uavhengig, kunne jeg gjøre som jeg ville. Derfor har jeg blitt ganske lik dem rundt meg. Kone, to barn, to papegøyer og stasjonsvogn. Litt A4 format, kanskje - men jeg har

valgt det selv og trives med det. Hvordan mine barn vil reise gjennom livet vet jeg ikke. Jeg ønsker naturligvis at reisen blir god for dem begge to. At de må gjøre tingene på sin måte, må jeg leve med og også oppmuntre til. Valgene deres vil i stor grad basere seg på verdiene de har fått med seg hjemmefra. Foreldrerollen er både utfordrende og spennende. Det samme kan vel også sies om det å være barn i en familie. Nå er jeg blitt et barn som er gammelt nok til å gjøre valg for mitt voksne liv.

«.....- at denne statistiske så godt som umulighet, sjansene mindre enn en til en milliard, har gått bort og gjort virkelighet av seg: **DET BLE MEG!** - dette tenker jeg på i stunder det ikke faller helt greit å være født, jeg strammer meg opp og tenker høyt: **SORRY BRØDRE DET BLE MEG JEG FÅR PRØVE Å GJØRE SÅ GODT JEG KAN**» (Jan Erik Vold)

Janos Piros

Jan Piros
Modum Bad
Vikersund

Forsangertjeneste i Åmot kirke

Du inviteres med dette til å være med på forsangertjeneste i Åmot kirke.

Formålet med forsangertjensten er å lede salmesangen, å lede menigheten i liturgien, og å synge bibelske sanger og enkle motetter. Det er meningen at forsangerne forplikter seg til enkelte gudstjenester, slik at det alltid er minst 4 som synger.

Vi trenger vanlige sangere som liker å synge litt flerstemt, og som

er trygge nok til å la sin egen stemme høres.

Påmelding eller spørsmål ringer du til Trine-Lise Ruud innen 10.april (tlf.3278 4727).

Med hilsen

Knut Johnsen og Trine-Lise Ruud

Festeavgift

I et skriv fra kirkevergen til begravelsesbyråene i januar ble det informert om at kommunestyret nå har vedtatt å forhøye festeavgiften til kr.1.000 pr. grav pr. 20 år.

For dobbelt gravsted blir det kr.2.000. Ut over 20 år kan det betales for 10 år om gangen, dvs. kr.500 pr. grav og kr.1.000 for dobbelt gravsted pr. 10 år.

Bosatte i kommunen har rett til fri (gratis) grav, i form av en enkelt grav uten mulighet til å reservere en grav ved siden av. Pårørende har rett til å sette opp gravminne, og er ansvarlig for stell på samme måte som om man festet graven. For folk som ikke er hjemmehørende i Modum kommer det en ekstra gravplassavgift, skriver kirkevergen.

Heggen eller menighetssentrene:

- Hvor skal gudstjenestene holdes?

I forrige nummer av menighetsbladet redegjorde soknepresten for arbeidet med å få til en ny plan for fordeling av gudstjenester i Modum.

Som kjent har det blitt litt tautrekking i denne saken, særlig i Heggen menighet. En komite med representanter fra alle menighetsråd har levert et forslag til fordeling. Da denne saken kom opp i Heggen menighetsråd 11. januar, ble et alternativt forslag vedtatt med 6 mot 5 stemmer. Flertallet bestod av folk som ønsket flere gudstjenester på Vikersund menighetssenter og færre i Heggen kirke. Fra Vaaraans side har det kommet ønske om å få økt det antall gudstjenester som ble forslått der.

Nå ligger denne saken til endelig behandling hos biskopen. Men Heggen menighet skal ha et åpent menighetsmøte om saken etter gudstjenesten søndag 21. april. Menighetsbladet har fått leserbrev og blitt bedt om å ta opp saken. Vi synes det er rimelig at de ulike syn får komme til uttrykk, og velger å gjøre det i form av korte argumenter fra tre personer.

Jon Grøterud
(leder i Heggen menighetsråd)

- Jeg er skeptisk til å redusere antall gudstjenester i Heggen. Jeg synes nok at Heggen er mer egnet som gudstjenestehus enn menighetssenteret. Heggen kirke gir en sterkere følelse av noe som er helig.

- Ellers mener jeg det vil være et dårlig signal utad å redusere på Heggen. Både i forhold til hoppanlegget, hvor vi ønsker å markere oss. Og ikke minst i forhold til jubileet neste år. Det virker litt uheldig først å framskaffe store pengesummer til restaurering og jubileum, og så nedbygge virk-

somheten der. Jeg synes også det er viktig å øke aktivitetene på menighetssenteret, men da mer utenom de vanlige gudstjenestetider.

Anne Signe Piros
(medlem av Heggen menighetsråd og Barne- og ungdomsutvalget):

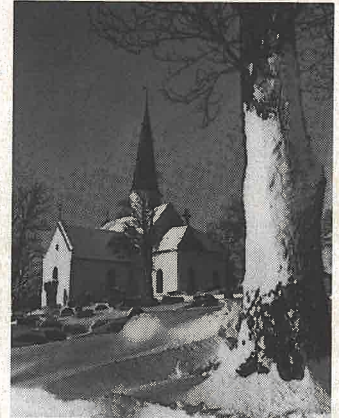
- Jeg tror det er lettere å samle folk til gudstjeneste på Vikersund menighetssenter enn i Heggen kirke. Særlig vil det gjelde barn og unge. Hovedtyngden av folk i Heggen menighet bor jo i dette området, og det er mange aldersboliger i nærheten. En fordel med menighetssenteret er også at det er søndagsskole der hver søndag kl. 11, og da kan familiene komme samlet, og barna kan gå i søndagsskolegruppa under prekenen. Og så er det enkelt å stelle i stand uformelle kirkekaffer etter gudstjenestene.

- Dette betyr ikke noe enten-eller i forhold til Heggen kirke. For vi er jo mange som er glad i den vakre, gamle kirken vår, og vil gjerne ha mulighet til både Heggen kirke og menighetssenteret. Jeg kunne tenkt meg gudstjeneste annenhver søndag i Heggen, og da skikkelige høymesser. Mens på de mellomliggende søndager kunne vi hatt litt mer uformelle gudstjenester på Vikersund menighetssenter.

Aslaug Jahren
(formann i styret for Vaaraan/Geithus menighetssenter)

- Vi behandlet fordelingsforslaget i styret for Vaaraan i januar. Og der var vi ikke fornøyd, fordi forslaget legger opp til en reduksjon

Vaaraan
Husk loppemarked lørdag
11. mai

fra 9 til 6 gudstjenester årlig på Vaaraan. Vi vil svært gjerne få beholde det gamle antall på 9.

- Vaaraan ligger sentralt til på Geithus, og det har vært en god del boligbygging i området i de seinere år. Geithus har lett for å bli glemmt i drakampen mellom Vikersund og Åmot, noe vi mener er uheldig for Geithusidentiteten. Vi vil også nevne at Vaaraan er tilrettelagt for funksjonshemmede, og i nærmiljøet har vi både eldre-senter og rehabiliteringssenter. Folk derfra deltar regelmessig, og vil med det nye forslaget bli fratatt mulighet til å delta på gudstjenester.

Prekenteekster fra Johannes åpenbaring

Kirkestyret har bestemt at „sendebrevene“ i Johannes åpenbaring skal være prekenteekster i tiden mellom påske og pinse. Kapittel 2-3 i Joh.åp. inneholder i alt sju slike brev til ulike menigheter i Lilleasia. Det er brev som karakteriserer den enkelte menighet og som deler ut ris og ros. Dette er spesielle brev, skrevet til navngitte menigheter. Men brevene inneholder også ting av allmenn interesse. De kan kaste lys over forhold i våre menigheter og vår kirke. Det er fint om disse brevene også kan bli gjenstand for studier og ettertanke.

JM

- Opp Svartdal og ned Kroklaup

Den nye natur- og miljøspalten i Menighetsbladet vil bestå av stoff som er blitt til i friluft. Natur- og miljøredaksjonen tar deg denne gangen med på Øståsen, Modums naturperle.

Øståsen - det første mange av oss ser bare vi kommer oss bort til kjøkkenvinduet om morgenen og har fått „gryna“ ut av øynene, og det siste vi ser profilen av mot nattehimmelen før vi går og legger oss om kvelden.

Denne lørdagen i midten av mars skulle det skje. Å komme seg opp på Øståsen på seinvinteren og våren er ikke alltid like lett. Skiheisen er grei å bruke, men Breiliveien er også et godt alternativ, det er sjelden det er issvuller og uframkommelig der. Det gikk greit denne dagen.

Jeg hadde tenkt meg inn til barskogvernområdet ved Breili. På forhånd hadde jeg snakket med Tone Hjort som har turkart med inntegnet nye løyper. Løypenettet helt nord på Øståsen svinger innom barskogvernområdet og her kan du møte gammelskogen.

Det er parkeringsplasser ved Aborttjenn. Jeg fulgte løypa opp Svartdalsveien, ganske krapp stigning velegnet til fiskebein. Forbi Auretjenn og inn til Svarttjenn (som denne dagen var helt hvit...). Løypa fortsetter innover myrene og begynner snart å

stige opp på Breiliflaka. Det er naturlig med rast på Breili, for her blir en i alle fall bare stående å måpe av beundring over det gedigne rundskue. Det er like greit å sette seg ned i ei solhelling og la naturen krype inn i seg. Skiløypa fortsetter ned på Breilivannet hvor den raskt svinger nordover i lett og fint terreng helt til du når fram til Kroklaupveien. Her må en være forsiktig, grus kan sette en brå slutt på nedfarten, med tilhørende skrubbsår. Men det er fint å ta av seg skiene og gå nedover mot

Aborttjenn. Turen er på ca 10 km. Tidsforbruk avhenger av fart, størrelse på matpakke og antall pauser. Det er ikke bare utsikten som er storslagen på Øståsen, for undrende og inntrykksåpne sjeler er det mye å dvele ved mens en henger over stavene og hviler seg på bakskia.

Utsikt fra Øståsen...

Svartdalsveien er bratt, fiskebeinsbratt oppover mot Øståsen, gammelskogen og Breiliflaka.

Mister festet, får støtte mot staven. Ser meg omkring, ser katedralen i veikanten, ei ruvende granittblokk som gir fofeste for et lite liv, - litt jord og et tre.

„Katedralen“ og jeg har utsikt over fjorden, på andre siden er Bønsneskirka.

Dit har pilgrimer vandret i århundrer - på vei til Nidaros.

Kristningskongen - bodde ikke han her da han var et lite liv?

Da jeg kommer opp alle bakkene, og stanser for å vinne pusten tilbake, blir jeg var nok en katedral, en skulptur formet av rennende vann, iskatedralen, plantet på kanten av et stup, men strekker seg helt ned hit - hvor jeg står.

Med sine lange, slanke hengende spir bærer den til meg et budskap - ovenfra.

Jeg er et liv i en levende, foranderlig natur.

På vei ned fra de brede lier kommer skogen tett inntil.

Kroklaupveien henger liksom fast i treleggene som et oppbygd stilas på en vegg.

Plutselig er det et vindu i veggen, en flatehogst.

Det er som å se ut fra et høyt tårn, et kirketårn.

Enda en gang får jeg se utsikten fra katedralen, utover fjorden.

Kroklaupveien er bratt, plogbremsebratt nedover fra Øståsen, gammelskogen og Breiliflaka.

Takk for turen
Bjarne Thoresen

Ny soknediakon:

- Diakoni er handling, mer enn ord

Britt Dahl innsatt som diakon i Modum.

Begivenheten fant sted i Heggen kirke den 11. februar. Og jeg må si at det var en opplevelse å komme inn i Heggen kirke. Der satt SMK Viking, de hadde vært der i flere timer allerede og de satte sitt positive preg på innsettelsesgudstjenesten.

Men tilbake til begynnelsen. Prost Wisløff var for andre gang dette året på innsettelsesbesøk, han kom med prosesjonskors og innsettelsesbrev. Wisløff minnet Britt Dahl om at diakoni er en stilling der man hjelper mennesker ikke med ord, men med handling. Og SMK Viking understreket dette. Handlingens kvinner hadde fått disse forskjellige gruppene av kvinner og menn til å synge og spille, så det var en fryd å høre på. Og å se den spillegleden. Det var flott. Takk skal dere ha. Britt Dahl har tidligere bl.a. vært døvekateket, nå fullfører hun sin utdanning på Diakonhjemmet og når den utdannelsen er ferdig - til sommeren, da vil hun bli vigslet til kateket. Dette fortalte hun om på kirkekaffen som ble avholdt på menighetssenteret etter gudstjenesten, hvor Modum Diakoniat understreket at uten handling kommer vi ingen vei, og de hadde handlet og stelt istand en flott kirkekaffe. Takk til dere også. Britt Dahl er bosatt i Åmot og hun vil ha sitt kontor i Åmot kirke i kontorfellesskap med kateket og organist. Jeg vil ønske henne velkommen til Modum og til medarbeiderfellesskap.

Arild Løvik

Diakonstillingen

Fra 1.1.96. har Britt Dahl vært ansatt i 100% stilling. Hun er stu-

Fra innsettelsen 11. februar.

dent ved Diakonhjemmet mandag og tirsdag, og skal ha siste eksamen 11. 6. - Permisjon med lønn var innvilget 1.1-10.2. til praksis i Ål menighet. Etter innsettelsen 10.2 arbeider hun full stilling i Modum. I samarbeid mellom diakonen og personalutvalget (nedsatt av menighetsrådene) er arbeidstidsavtale laget.

Arbeidet denne våren vil være:

Bli kjent i menigheten. Dvs delta på menighetsråd og andre samlinger. * Faste møter med diakoniutvalgene i de 3 menighetene. Heggen diakoniutvalg fungerer bra. Nykirke og Snarum starter opp. Disse utvalgene blir diako-

nens nære medarbeidere. Målet er å sette opp diakoniplaner for de tre menighetene. En rullerende plan. Dvs at sakene er prioriterte, og til stadig vurdering. * I noen av gudstjenestene vil diakonen delta utover våren.

* Mennesker med psykisk utviklingshemning: - SMK Viking - musikk-gruppen for psykisk utviklingshemmede - inngår i diakonens arbeid. Det er øvelse 3 t. hver onsdag. For fremtiden blir det øvelse hver onsdag i Åmot kirke. - En komite arbeider for å få i gang arbeid hvor mennesker med utviklingshemning spesielt inviteres. Dette blir i første omgang lørdagskaffe en g. pr. mnd. Diakonen er med i dette tiltaket. * Noe hjemmebesøk vil inngå i arbeidet.

I Diakoniplanen for Modum er disse sakene satt opp:

Voksenkontakt for barn og unge. Arbeid med akutte kriser og sorgarbeid. Omsorgsarbeid for eldre og ensomme. Miljøarbeid i forhold til rusmiddelbruk. Samtaler og sjelesorg på institusjoner. Integrering av psykisk utviklingshemmede i menigheten.

Det er umulig å starte opp med alt på en gang. Og denne listen som i sin tid ble utarbeidet og oppgavene prioritert av menighetsrådene, ligger til grunn for det arbeidet diakonen skal gå inn i. Derfor har Modum Diakoniat gått inn for at vi starter øverst på listen: VOKSENKONTAKT FOR BARN OG UNGE. Hva dette innebærer er noe av oppgaven diakoniutvalgene har å arbeide med i starten. Diakonen er nå med i barne- og ungdomsutvalget. Hva vårt diakonale arbeid vil bli her i Modum, vil leserne få "løpende" informasjon om.

Døve- prosjekt- komitéen med ny giv

Husker du innsamlingen av brukt tøy til Madagaskar eller sykkelinnsamlingen? Eller den sprø «Gla' dagen» der skopussere, kloke koner og gassisk dans preget bybildet midt i lørdagshandelen? Modummenighetens prosjektkomité satser med nye medlemmer i arbeidet for døveskolen i Tamatave på Madagaskar. Nylig var tidligere Madagaskarmisjonær Ingebjørg Finstad til stede på misjonsgudstjeneste i Vikersund. Talerstolen på Menighetscenteret var prydet med tekstilkunst fra Madagaskar, et vakkert og fargerikt brodert kart over Madagaskar dannet fokus for menighetens oppmerksomhet. For det er døveskolen i Tamatave som har ligget Modummenigheten på hjertet siden prosjektkomitéen tok fatt i 1992.

Med tidligere misjonær og ildsjel innen døvearbeidet, Ingebjørg Finstad, som dagens taler, var denne gudstjenesten det første arrangementet som de nye medlemmene av døveprosjektkomitéen arrangerer.

«Gi døve på Madagaskar en ny identitet» er motto for komitégruppen som er satt sammen av representanter fra Modummenighetens tre menighetsråd. Og i den nye komitéen finner vi Gro Fjelde Heimdal, Arne Saastad og Kjell Vålerhaugen. Med på laget er kallskapellan og misjonærbarn på Madagaskar, Steinar Sund. Med nylig tilsatt soknediakon, Britt Dahl, i spissen har det boblet over med kreativitet og fantasi siden arbeidet startet i 1992.

Med iver og innsatsglød startet man den gang med innsamling av brukt tøy, sko og husgereråd. Til langt på kveld en mørk og kald høst sorterte ildsjelene tøy til den store gullmedalje, og glemte at

Foto: Eli B. Sund

kulda krøp nedover ryggen. Men menigheten i Modum fikk snart se på lysbilder at alt var kommet vel fram og tatt hjertelig i mot.

– En liten gassisk gutt gråt av glede over en brukt genser, kunne Britt Dahl fortelle etter å ha besøkt Madagaskar sammen med en gruppe fra Sør-Norge. Gruppen på seks døve og seks hørende var med da døveskolen i Tamatave ble åpnet den 10. juli i 1994.

Gassisk dans i Vikersund

Vikersund befolkning sperret imidlertid øynene opp og vantro eldre damer, travelt opptatt med lørdagshandel, nektet plent å lære gassisk dans, da prosjektkomitéen slo seg løs for å samle inn penger. Og «Gla' dag» det ble det til gangs. Lag og foreninger i Modum støttet velvillig opp. Stor var innsatsen fra Modums seks aktive misjonsforeninger der alderen på medlemmene er høy. Vi fikk oppleve speiderjenter med hestekjerre som tilbød en tur med «push-push». Hadde man imidlertid god balanse, kunne man ta en tur med enhjulssykkel for en billig penge. Man fikk pusset skoene eller fikk et godt råd av «Klara Klok». Utstafferte klovner og torgkoner i gassiske klær solgte lodd. Var man ikke imot hvalfangst, kunne man kaste spyd på ballong-hvalen. Og deretter ta en tur på stylter.

– Aldri tidligere har et lignende arrangement funnet sted i Vikersunds gater, og neppe innen NMS sin historie heller, uttalte en oppglødet distriktssekretær Ludvig Munkejord den gang. Men kreativiteten ble belønnet med 7.465 kr. til døveprosjektet.

Sykkelinnsamling

– Men brukte sykler det er noe som virkelig trengs på Madagaskar, poengterte Britt Dahl, som ønsket å sette en stopper for at ansatte i døvearbeidet, prester og lærere måtte bruke «apostlenes hester» i et land med store avstander. For sykler trengtes sårt der en økende fattigdom begrenset tilgangen til fremkomstmidler.

– Kjempespennende å hjelpe andre. Vi gjør det gjerne igjen, uttalte guttene og en fornøyd prosjektkomité kunne sende 20 sykler avgårde til Madagaskar.

Ved nyttår tok imidlertid nye medlemmer over prosjektkomitéens arbeid. Og som en fin start gikk deres første arrangement av stabelen med misjonsgudstjeneste på Vikersund menighetscenter nylig.

Ingen andre kunne bedre formidde inntrykk fra Madagaskar enn pensjonert misjonær Ingebjørg Finstad. Hoveddelen av hennes virke har vært konsentrert til arbeidet blant de døve.

– På landsbygda blir de døve sett på som tomsinger eller man tror at de er besatt av en målløs ånd. Er de i fysisk god form, blir de satt til tungarbeide og har lav status. De kan ikke snakke og går derfor under fellesbetegnelsen «de stumme». Men skolen gir dem en ny framtid. For der får de døve sin egen identitet og sitt eget tegn, fortalte hun under kirkekaffen. Og en fersk prosjektkomité fikk impulser og inspirasjon i arbeidet til beste for landets fattigste.

Eli Bondlid Sund

Diktspalten

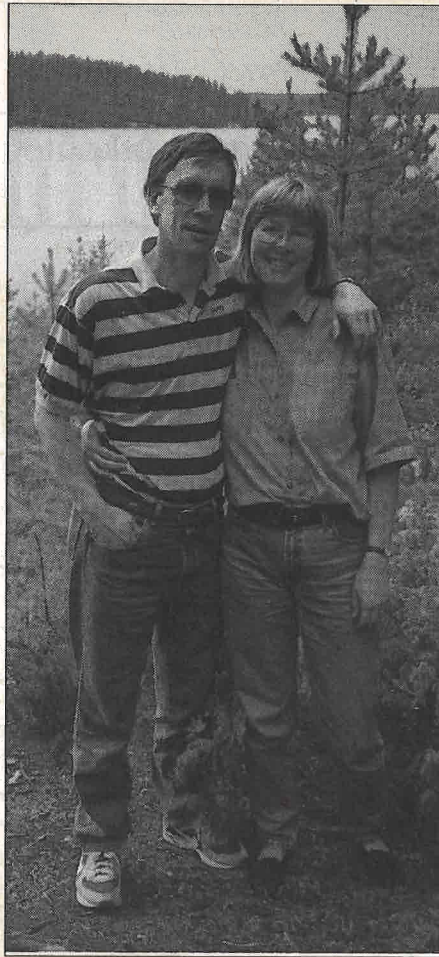

– Det måtte bli Hans Børli...

Vi har valgt oss „Junikveld“ fra Hans Børlis diktsamling «dage- ne» fra 1958.

Det var lett å velge dikt av Hans Børli som vi synes har en fin, jord- nær måte å uttrykke seg på. Han tar ofte utgangspunkt i naturen rundt hjemstedet ved Børen sjø i Eidskog for å uttrykke sine tanker om universet, om Gud og men- nesker. Han ble til å begynne med oppfattet som en skogens dikter, men etter hvert ble hans rike evner oppdaget, hans evner til å se de store, universielle sammen- henger innkoblet i de nære ting i det daglige slitet i skogen.

Jeg har et spesielt forhold til Hans

Børli da jeg var så heldig å få være med å stifte Hans Børliselskapet og dessuten var for- mann i selskapet i to år. Jeg var banksjef på Kongsvinger den gang. I sin tid hadde banken hatt et godt samarbeid med Børli, og

Junikveld

*Vi sitter i slørblå junikveld
og svaler oss ute på trammen.
Og alt v i ser på har dobbelt liv,
fordi vi sanser det sammen.*

*Se - skogsjøen ligger og skinner rødt
av sunkne solefalls-riker.
Og blankt som en ting av gammelt sølv
er skriket som lommen skriker.*

*Og heggen ved grinda brenner så stilt
av nykveikte blomsterkvaster.
Nå skjelver de kvitt i et pust av vind,
- det er som om noe haster.*

*Å, flytt deg nærmere inn til meg
her på kjøkken-trammen!*

*Den er sa svinrende kort den stund
vi mennesker er sammen.*

dette ble så fulgt opp med etable- ring av selskapet.

Diktet «Junikveld» er så illustre- rende for Børli, der han og kona Magnhild sitter på steinhella foran døra og skuer utover den vakre sjøen en sen junikveld. For oss som har vært på Børli er det lett å forstå at dikteren ble inspi- rert på dette stedet. Vi kan ellers anbefale Børlis samlede dikt som nå foreligger. Her ligger samlet mye livsvisdom.

Birgitta og Hans Kjensjord

HEGGEN KIRKE 800 ÅR 1197-1997

- Det var en enstemmig jubi- leumskomite bak logoen som ble valgt. Den er både moderne i stil, og skaper samtidig god gjenkjen- nelighet til vår gamle kirke, fortel- ler Jan Marcussen, formann i PR- komiteen til Hegggen kirkes 800

års jubileum. Logoen vil heretter bli brukt i all reklame i forbindel- se med jubileet, på brevark, pla- kater osv.

En rekke personer og komiteer har lenge vært i sving, og Jan Marcussen er ikke uvillig til å let- te litt på det hemmelige sløret som hittil har omgitt forberedel- sesarbeidet.

- Det som alle bør merke seg, er at hovedfeiringen vil pågå i perio- den 3.-14.september neste år. Og da vil arrangementene stå i kø. Det blir kirkespill, mange ulike konserter, barnegudstjenester, ungdomsgudstjenester, og så sel- veste festgudstjenesten søndag 14.september, hvor også Kongen er invitert. Men opptrappingen begynner lenge før, - alt i januar

begynner en serie med gudstje- nester for hvert 100.år som vil gå fram til august.

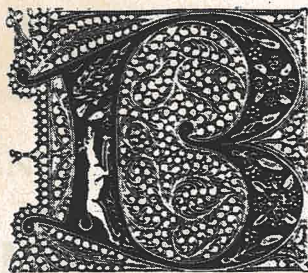
- Og så vil Jon Mamen og Kristian Linnerud lage en historisk bok om Hegggen kirke. Målet er å få den ferdig til advent, slik at den kan ligge under alle juletrær i Modum nå til jul.

Det vil komme små drypp etter hvert i menighetsbladet om det som skal skje, - under jubileets nye logo.

- Men det alle personer, lag og foreninger bør merke seg allerede nå, er at perioden for hovedfei- ringen blir 3. -14.september, sier Jan Marcussen. Slik at vi ikke får andre arrangementer som kulli- derer.

b

<p>PETTER BRASTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62</p>	<p><i>Si det med</i> Blomster <i>Vikersund Blomster</i> 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>
<p> Mesterhus Modum A/S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 80 00 · Fax 32 78 83 50</p>	<p>Modum Regnskapskontor Postboks 72 · 3371 Vikersund Telefon 32 78 72 11</p>	<p> KNIVE OLJE & PARAFIN AS Vikersund Tlf. 32 78 71 58</p>
<p> VIKERSUND VAREHUS</p>	<p> STUDIO NORWAY FRISØR TLF.: 32 78 88 88 ENESTE FRISØR I VIKERSUND MED HÅRLASER</p>	<p><i>Star Møte</i> WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF 32 78 70 23</p>
<p> Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>FORENINGScenteret Vi kan premier NORGE 3370 Vikersund Tlf. 32 78 77 48</p>	<p>MONETT 3370 Vikersund · Tlf. 03 78 76 85 Ung og voksen dame</p>
<p><i>DROP IN</i> Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02</p>	<p>Brødr. Løver </p>	<p><i>Vikersund</i> ELEKTRO 32 78 74 14</p>
<p>De beste pølsene får du hos <i>E. Hennie's</i> KIOSK Vikersundgata <i>LEIV VIDAR BEST LEST</i></p>	<p>Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>	<p>T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND - Tlf. 32 78 81 81</p>
<p>Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99</p>	<p><i>Asheim Bakeri</i> 3370 Vikersund Tlf. 32 78 42 22</p>	<p><i>Vikersund</i> FORBRUKSFØRENING</p>
<p>MODUM KOMMUNE</p>	<p>Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund</p>	<p>JOSEF ANDREASSENS efft. Kioskvarer & Blomster Tlf. 32 78 02 77 · Geithus</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>ÅMOT INSTALLASJON AS Tlf. 32 78 47 55 - Åmot</p>	
<p>Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>		<p>Modum Samvirkelag 3360 Geithus</p>
<p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43</p>	<p> BYGDEPOSTEN Vikersund · Tlf. 32 78 71 11</p>	<p><i>Toves Parfymeri og Bijouteri</i> Vikersund</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>	<p> DT·BB Brennens Bårde · Bakervågs Vei</p>
<p>Tlf. 32 78 70 35 VIKERSUND APOTEK</p>	<p>A.s Modumsrutene Øyaveien · 3370 Vikersund · Tlf. 32 78 74 08 Rute- og turkjøring!</p>	<p><i>Medisinalhandel</i> RADIO MODUM FM 106.3 FM 104.3 - FM 107.5 Tlf. 32 78 09 00 3360 GEITHUS</p>
<p>Gullsmed <i>Siv Asbjørnsen</i> Strandgaten, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 57 36</p>	<p> Vikersund RAMMEVERKSTED ☎ 32 78 82 52</p>	<p> MODUM MARKISESERVICE 3370 VIKERSUND TLF.: 32 78 80 79</p>
<p>JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07 · Geithus</p>	<p>INTEROPTIK Optiker Weggersen 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 88 99</p>	<p>Wahls MØBELFORRETNING AS VIKERSUND - TLF.: 78 72 70</p>
<p>RIMI</p>	<p>Frøyshov bok og papir Vikersund</p>	<p>Åmot Forbruksforening Åmot · Tlf. 32 78 43 20</p>
<p>Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse</p>	<p> GJENSIDIGE forsikring</p>	<p> Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77</p>
<p> Rørleggerfirma Stræde as 3370 Vikersund</p>	<p> NYGÅRD SPORT 3340 Åmot tlf. 32 78 41 18 </p>	<p> elite foto Vikersundgata Åmotsenteret 3370 Vikersund 3340 Åmot</p>

Bibelordet

Århundredenes leteaksjon

Vi har alle våre «go' ord», spesielle bibelord som vi gjerne fremhever og streker under i vår Bibel. Jeg har også mine – vidt forskjellige i innhold og stemning som taler til meg i de forskjellige situasjoner og tilstander.

Her og nå er det imidlertid ikke det ene ordet jeg vil trekke frem, men de mange ordene – hele bibelboka! Ikke det lille glimtet, men det store perspektivet!

Hva handler egentlig bibelen som helhet om? Utgjør de små og store hendelsene, de mange fortellings-trådene, over og undertemaene tilsammen et meningsfylt hele? Finnes det en tråd gjennom den sammensatte vevnad av ord etter ord, fortelling etter fortelling, skrift etter skrift?

Ja, det gjør det!

Noen få linjer helt i begynnelsen av den gamle boken setter oss på sporet.

Det er sval kveldstund i tidenes morgen og Herren Gud kommer vandrende gjennom hagen for å møte sin skapning. Skildringen ånder av ro, tillit og nærhet mellom Gud og mennesket. Noe fatalt inntreffer ...

Mannen og hans hustru skjuler seg i frykt og kommer Ham ikke åpent i møte. Århundredenes leteaksjon utløses med ropet fra Gud «Hvor er du?»

Gud Fader roper på sitt menneskebarn. Skaperen søker fortrolig samfunn med sin skapning.

Det handler Bibelen om!

Anne Dahl,
Vikersund

En dramatisk historie om hvordan Gud leter opp og fører mennesket tilbake til seg igjen. Oppsøkende virksomhet fra himmel og jord!

Et gripende drama skildres der Gud bruker lang tid, mange slekter og ulike kulturer og historiske epoker for å virkeliggjøre sin redningsaksjon for mennesket som er kommet bort fra sitt opphav.

Hendelsene er gjenfortalt, samlet og nedskrevet i et bokverk fylt av ord med bakkekontakt: *Bibelen – Guds kjærlighetsbrev til oss.*

Påskan står for dør – leteaksjonenes høytid nummer én. Ropet runger fortsatt gjennom verden: «Hvor er du?»

Anne Dahl

Er det vanskelig å treffe presten?

Sokneprest Mamen har personsøker nr. 96 50 71 40.

Kallskap. Sund har mobiltelefon nr. 94 32 65 35.

Kapellan Isene har inntil videre hjemmekontor i Doktorveien, Åmot. Tlf 32 78 46 93. Fra ca 1 mai får prestekontoret telefonnr.: 32 78 53 80.

Kontorer i menigheten

Når Åmot kirke blir ferdig, vil flere av de kirkelig tilsatte få kontor der. Det blir prestekontor for kapellane. Videre blir det kontor for kateket, diakon og organist. Styresen for Åmot kirke får sitt kontor. Kontorene i Åmot kirke vil ventelig tas i bruk omkring 1 mai.

Kirkekontoret på Vikersund blir fortsatt prestekontor for sokne-

presten. Det er tilsatt kontormedarbeider på sysselsettingsmidler. Trude Etterlid er på kontoret hver annen uke. Kommunens sentralbord kan også ta imot og formidle beskjeder.

Når prestegjeldet får sin egen administrasjon, er det tanken at den også skal plasseres på dette kontoret.

Kallskapellane har kontordag på sokneprestens kontor hver fredag.

Kallskapellane har også sitt eget offentlige kontor i boligen på Snarum.

Forts. fra s. 20

13/2	Harald Kjellevold
16/2	Begliot Beckstrøm
20/2	Morten Fossen
23/2	Reidun Narverud
28/2	Inger Johanne Kjemperud
5/3	Arne Martinius Martinsen

Snarum:

7/11	Ragna Weum (V. Spone)
17/11	Valborg Mary Elfrida Johansen (V. Spone)
22/12	Lars Anton Larsen (V. Spone)
12/1	Thea Ammundrud (V. Spone)
15/1	Ragnhild Strand (V. Spone)
18/1	Josef Jørgensen
19/1	Rolf Erling Thalerud
26/1	Ruth Myhre
9/2	Odd Henry Pettersen (V. Spone)
22/2	Sverre Svendsen
28/2	Ole Fure Hansen (V. Spone)
29/2	Bergljot Bye
12/3	Margit Hæhre
15/3	Johanne Kjellevold

Nykirke:

14/2	Aslaug Bøhn
15/2	Johan K. Åby
27/2	Kirsten Marie Bekken
1/3	Signe Tandberg
5/3	August Bjørndalen

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

31/3 Palmesøndag

Joh 12,12-24
Heggen - Mamen
Nykirke - Sund
Gulsrud - Isene
Olavskirken - Fagerli

4/4 Skjærtorsdag

Joh 13,1-15
Nykirke kl 19 - Isene
Snarum kl 19 - Sund
Vikersund - Mamen
Olavskirken kl 20 - Edland

5/4 Langfredag

Joh 18,1-19,30
Vestre Spone - Isene
Vikersund - Mamen
Vaaraan - Sund
Olavskirken kl 20 - Karen S.
Solberg

7/4 Påskedag

Joh 20,1-10
Heggen - Mamen
Nykirke - Isene
Snarum - Sund
Olavskirken kl 07 - Karen S.
Solberg

8/4 2.påskedag

Joh 20,11-18
Vestre Spone - Sund
Gulsrud - Isene
Rud - Mamen

14/4 1.s.e.påske

Åp 2,1-7
Heggen - Isene
Nykirke - Mamen
Olavskirken - Eika

21/4 2.s.e.påske

Åp 2,8-11
Snarum - Sund
Rud - Løvik
Vaaraan - Mamen
Olavskirken - Karen S. Solberg

28/4 3.s.e.påske

Åp 2,12-17
Heggen - Sund
Nykirke - Isene
Vestre Spone - Mamen
Olavskirken - Thelle

1/5 Off. høytidsdag

Luk 6,31-35
Nykirke kl 12 - Mamen

5/5 4.s.e.påske

Åp 2,18-29
Nykirke - Sund
Snarum - Isene
Vikersund - Løvik
Olavskirken - Korsvik

12/5 5.s.e.påske

Åp 3,1-6
Heggen - Mamen
Gulsrud - Sund
Olavskirken - Eika og Engedal

16/5 Kristi himmelfartsdag

Åp 3,7-13
Åmot kirke vigsles av biskop
Osberg

17/5 Grunnlovsdag

Joh 12,35-36
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 10.30 - Isene
Snarum kl 11 - Sund
Åmot kl 13 - Isene
Rud kl 18 - Løvik
Olavskirken kl 10

19/5 6.s.e.påske

Åp 3,14-22
Heggen - Mamen og Løvik. Konf.
Snarum - Sund
Vestre Spone - Isene
Olavskirken

26/5 Pinsedag

Joh 14,15-21
Heggen - Mamen
Nykirke - Isene
Snarum - Sund

27/5 2. pinsedag

Joh 6,44-47
Gulsrud - Mamen
Rud - Isene
Åmot - Sund

2/6 Treenigh.s.

Matt 28,16-20
Heggen - Mamen og Løvik. Konf.
Snarum - Sund. Konf.
Åmot - Isene. Konf.
Olavskirken - Fagerli

9/6 2.s.e.pinse

Luk 12,13-21
Heggen - Mamen
Nykirke - Isene og Løvik. Konf.
Vestre Spone kl 12.30 - Isene og
Løvik. Konf.
Rud - Sund. Konf.
Olavskirken - Karen S. Solberg

Gudstjenesten begynner kl 11 når
ikke annet tidspunkt er angitt.
Se også annonser i lokalavisene.

Slekters gang

Døpte:

Heggen

4/2 Vetle Christiansen
25/2 Hedda Skagen Paulson
25/2 Øydis Skagen Paulson
25/2 Josefine Haavik

Snarum:

26/11 Silje Kristine Hagen
(V. Spone)
3/12 Even Myhrer
26/12 Karoline Hagen Olsen
(V. Spone)
3/3 Katrine Rolid Skålien
Hege Klausen

Nykirke

18/2 Jens Fjellheim
Silje Elisabeth Johnsen
25/2 Leif Christian Brenna

Døde:

Heggen

13/2 Margit Thorkildsen

Forts. s. 19